

1. téma

Formačný program na rok 2012 – 2013 pre skupiny KOČ

1. téma:

Kňaz Popieluszko a pápež bl. Ján Pavol II, apoštoli dôstojnosti človeka.

VIDIEŤ

- čím je pre mňa dôstojnosť človeka?
- čo najviac ničí dôstojnosť človeka?
- čím je práca v živote človeka?

POSÚDIŤ

Vtelenie Božieho Syna. Encyklika Redemptor hominis (RH) 8.

Vykúpenie: obnovené stvorenie

8. Vykupiteľ sveta! V ňom sa zjavila novým a obdivuhodnejším spôsobom základná pravda o stvorení, ktorú dosvedčuje kniha Genezis, keď viac ráz opakuje: "A Boh videl, že je to dobré." Dobro má svoj prameň v múdrosti a láske. Viditeľný svet, ktorý Boh stvoril pre človeka - svet, ktorý zostal podrobený márnosti, keď do neho vstúpil hriech, - znovu nadobúda svoje prvotné spojenie so samým božským prameňom múdrosti a lásky. Lebo "Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna". A ako v človekovi-Adamovi toto spojenie bolo pretrhnuté, tak v Človekovi-Kristovi bolo znovu nadviazané. Či azda nás ľud dvadsiateho storočia nepresvedčujú slová apoštola národov, povedané s takou strhujúcou výrečnosťou o tvorstve, ktoré "vzdychá a trpí v pôrodných bolestiach až doteraz" a netrpezlivo "očakáva zjavenie Božích synov", o stvorenstve, ktoré je "podrobené... márnosti"? Či sám obrovský, predtým nepoznaný pokrok, ktorý sa dosiahol zvlášť v našom storočí v oblasti ovládania sveta človekom, neprejavuje v najvyššom dosiaľ dosiahnutom stupni ono mnohostranné "podrobenie márnosti"? Stačí spomenúť iba niektoré javy, ako je hrozba znečistenia životného prostredia v oblastiach prudkej industrializácie, ozbrojené konflikty, ktoré stále vznikajú a znova sa opakujú, vyhliadky na sebazničenie atómovými, vodíkovými, neutrónovými a podobnými zbraňami, nedostatok úcty k životu nenarodených. Či svet tejto novej epochy, svet kozmických letov, svet predtým nedosiahnuteľných vedeckých a technických výdobytkov, nie je zároveň i svetom, ktorý vzdychá a trpí" a netrpezlivo "očakáva zjavenie Božích synov"?

Človek potvrdený na novo v tajomstve Vykúpenia. RH 10.

Ľudský rozmer tajomstva vykúpenia

10. Človek nemôže žiť bez lásky. Človek ostáva sám sebe nepochopiteľnou bytosťou a jeho životu chýba zmysel, ak sa mu nezjaví Láska, ak sa nestretnie s Láskou, ak ju nezakúsi a si ju určitým spôsobom neosvojí, ak nemá na nej živú účasť. Práve preto Kristus Vykupiteľ, ako sme už povedali, v plnej miere zjavuje človeka človekovi samému. A to je - ak možno tak povedať - ľudský rozmer tajomstva vykúpenia. V ňom človek nachádza svoju veľkosť, dôstojnosť a hodnotu svojej ľudskosti. V tajomstve vykúpenia je človek znovu "potvrdený", určitým spôsobom znovu "stvorený". Áno, znovu stvorený! "Už niet Žida ani Gréka, niet otroka ani slobodného, niet muža ani ženy, lebo v Ježišovi Kristovi ste všetci jedno." **Človek, ktorý chce dôkladne pochopiť sám seba** - a to nie iba podľa bezprostredných, čiastočných, často povrchných, ba dokonca zdanlivých kritérií svojho bytia - **musí sa priblížiť ku Kristovi** aj so svojím nepokojom a neistotou, so svojou slabosťou a hriešnosťou, so svojím životom a smrťou. Musí, aby sme tak povedali, do neho vojsť celou svojou bytosťou, musí si "prisvojiť", asimilovať celú skutočnosť vtelenia a vykúpenia, aby tak znova našiel seba. Ak sa v ňom uskutoční tento hlboký proces, prinesie ovocie nielen klaňania sa Bohu, ale aj hlbokého úžasu nad sebou samým. Akú veľkú cenu musí mať človek v očiach Stvoriteľa, keď si zaslúžil "takého vznešeného Vykupiteľa", keď Boh "dal svojho jednorodeného Syna", aby človek "nezahynul ... ale aby mal život večný"? Tento hlboký úžas nad hodnotou a dôstojnosťou človeka sa volá evanjelium

čiže Radostná zvesť. A nazýva sa aj kresťanstvom. Tento úžas oprávňuje poslanie Cirkvi vo svete - a to aj, ba azda ešte viac - v "súčasnóm svete". Tento úžas - a zároveň aj presvedčenie a istota, ktorá vo svojich najhlbších koreňoch je istotou viery, no skrytým a tajomným spôsobom oživuje všetky zložky ozajstnej ľudskosti - je úzko spätý s Kristom. On tiež určuje Kristovo miesto a - ak sa možno tak vyjadriť - jeho zvláštne občianske právo v dejinách človeka a ľudstva. Cirkev, ktorá neprestajne rozjíma o celom tajomstve Krista, vie s plnou istotou viery, že vykúpenie skrze kríž dalo človekovi znova a navždy jeho dôstojnosť a zmysel jeho existencie na tomto svete, zmysel, ktorý v značnej miere stratil následkom hriechu. Preto sa vykúpenie uskutočnilo veľkonočným tajomstvom, ktoré cez kríž a smrť vedie k zmŕtvychvstaniu. Je teda prvoradou úlohou Cirkvi v každej dobe, ale najmä za našich čias, usmerňovať myseľ človeka, usmerňovať svedomie a skúsenosť celého ľudstva k tajomstvu Krista a pomáhať všetkým ľuďom vniknúť do hĺbky vykúpenia, ktoré sa uskutočňuje v Ježišovi Kristovi. Tým sa však dotýkame najvnútornejšej oblasti človeka: ľudských srdc, ľudských svedomí a ľudských osudov.

Podľa úryvku z rozhovoru s otcom Jerzym Popieluszką v časopise Głos Boży 1983

Kresťanské hodnoty majú vstupovať do každodennej práce a správania sa. Podľa otca Popieluszka má vzrastať v každom z nás pocit ľudskej dôstojnosti. Každý človek je hodný úcty. A toto má meniť človeka. Cirkev má stáť pri ľuďoch, aj veriacich, aj neveriacich. Zvlášť vtedy keď sú sami. Človek sa má snažiť vážne a zodpovedne brať svoju prácu a svoju firmu kde pracuje. Vyžaduje to zmenu. No táto zmena pomaly postupuje.

Otec Jerzy hovorí o tom, ako evanjelium mení človeka. Možno v kostoloch sa s tým až tak nestretávame. Ale v prostredí práce sa stal svedkom mnohých duchovných prebudení. Otec dojímavo spomína spovede a krsty dospelých. Priznáva svoju únavu a že nemá čas na všetkýc, zvlášť na seba. No nenudí sa. Popieluszko sa nedokáže uzatvoriť do svojho kňazstva v kostole. Chce byť medzi svojimi robotníkmi.

Otázka:

Čo ukazuje v životných postojoch blahoslavených otca Jerzego a pápeža Jana Pavla II ich úctu k človeku a zápas o ľudskú dôstojnosť?

KONAŤ

- Čo môžem urobiť, aby v mojom najbližšom prostredí sa ukázala dôstojnosť práce?
- Ako môžem druhým pomôcť, aby mali skúsenosť dôstojnosti Božích detí?